

Kedvenc énekeim 14.: Ho 48.

Isten áldjon, tünde játék, te világi élet.
Tied voltam: megtagadlak, és lelkemnek élek.
Serlegedben telt a kedvem és a földi kincsen,
Megízleltem, s megtanultam, hogy igaz jód nincsen.

Tiszta mézzel csalogattál, úgy esengtem érte!
Epe volt a poharadban, mikor ajkam érte.
Csalfa hírral hitegettél, ígértél nagyságot.
Hiúságok hiúsága! Már szememmel látok.

Szívem immár magasabbra, igazabbra éhez:
Szállni vágy a gyönyörűség örök kútfejéhez.
Már előttem Isten arca s ama boldog Ország.
Már ezentúl annak élek. Világ, Isten hozzád!

Ezt az éneket a Nagyböjt elején szoktam énekelni. Dallama azonos a Ho 155. ének dallamával, amit gyakrabban énekelünk, tehát könnyebb felidézni. (Jézus Szíve legtisztább Szív)

Látszólag első kategóriás ének, mert megszólít valakit. De nem Istent, nem a szenteket, hanem a világot, a világi életet. Szoktuk ezt „evilág”-nak, „evilági élet”-nek is nevezni. Valójában tehát egy nem élő szólít meg az ének, mintha az élőlény lenne. Ezt a költői fogást nevezik megszemélyesítésnek. De akár be is helyettesíthetjük az élettelen helyébe az élő, a gaz csábítót, a Sátánt. Hiszen az ének a Sátán „működését” szemlélteti. Ő az, aki csalogat, hiteget, ígér, aztán nem ad mást, csak keserűséget, epét. Semmi igaz jó nincsen benne. Így szokták mondani: a Sátán mindent ígér, semmit nem ad, végül teljesen kifoszt.

Nagyböjt első vasárnapján halljuk a szentmisén a figyelmeztetést: „Térjete meg!” Ezt hirdette Keresztelő János is a Jordán partján, közel ahhoz a ponthoz, ahol a Jordán beletorkollik a Holt-tengerbe. A „Térjete meg!” szó szerint azt jelenti: „Forduljatok meg!” Ezt a gondolatot szentföldi zárandoklatunkon így fejtette ki Székely János püspökünk:

„A megtérés egy 180 fokos fordulatot jelent. Eddig rossz irányba mentél. Gyökeresen másképp kellene élned! Fordulj meg, amíg nem késő. Egy kicsit talán utalhat azoknak a halaknak a helyzetére is, akik a Genezáreti tótól vidáman úszkálnak lefelé a Holt-tenger felé, de ha beleúsznak, elpusztulnak. Itt az utolsó pillanat Betániánál, hogy észbe kapjanak, és megforduljanak, és aztán egy kis erőfeszítéssel elinduljanak újra a tiszta, éltető víz felé. Keresztelő János ugyanerről prédikált, amikor azt mondja: „A pusztulásba visz a bűn útja. A fejsze már a fák gyökerén van. Teremjétek a bűnbánat méltó gyümölcsét! Kívágnak és tűzre vetnek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt.” (Mt 3, 8-10.) János a pusztulással fenyeget, ha lehet így mondani. Az életünk, ha rossz irányba megy, lassanként szétesik, minden a halál martaléka lesz. Jézus ugyanezt hirdeti, de egy más céllal. Ő alapvetően örömhírt hirdet. Azt mondja: „Elérkezett az Isten országa. Elérkezett az Isten szeretetének a jelenléte. Fordulj meg az életed rossz lejtőiről, és tanulj meg szeretni! Jézus azt mondja, hogy az életedben, a szíved mélyén egy különleges kincs van elrejtve. Elrejtett kincs. Találj rá! Ha megtalálod, örömdben mindent oda fogsz adni érte. Találj rá a szeretet kincsére! Jézus arra tanít, hogy Isten fényt gyújtott benned. Azért gyújtotta, hogy lámpatartóra tegye, hogy világítson. Jézus arra tanít, hogy Isten olyan, mint az irgalmas atya. Kitárt karokkal vár, átölel, amikor hazaérünk. Átölel, mint a tékozló fiút. Arra tanít, hogy légy olyan, mint az irgalmas szamaritánus, aki nem megy el vakon a véresre vert, otthagyt ember mellett. Élj szeretetben! Ha nem szeretetben élsz, akkor az életed vegetáció csak. Akkor élő halott vagy. Olyan vagy, mint a Holt-tenger. Ahogy János apostol mondja az első levelében: „Aki nem szeret, a halálban marad.” (1Jn 3, 14b.) Jézus

arra hív, hogy fordulj meg, tanulj szeretetben élni! Különb en mi értelme lenne az életednek? Talán még nem késő ajándékká tenni. Talán még nem késő odaadni. Talán még nem késő elkezdni ragyogni, világítani. Erre születted! Ha nem ezt teszed, akkor fölöslegesen múlik el az életed!”

Még egy apróság: azért is kedvencem ez az ének, mert szép emlékek is kötődnek hozzá. Közel 40 éve Békásmegyeren a diákmisén gitárkíséréssel énekeltük.